

ANDRA PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 13 APRIL

Läsning Apg 4:23–31

När Petrus och Johannes hade blivit fria sökte de upp sina egna och berättade vad översteprästerna och de äldste hade sagt till dem. När de andra hörde det, började de gemensamt be högt till Gud och sade: »Härskare, du som har skapat himmel och jord och hav och allt vad de rymmer, du som har låtit den helige Ande säga genom vår fader David, din tjänare:

*Varför förhäver sig hedningarna,
och varför smider folken fåfänga planer?
Jordens kungar träder fram
och furstarna gaddar sig samman
mot Herren och mot hans smorde.*

Ja, de har sannerligen gaddat sig samman här i denna stad mot din helige tjänare Jesus, som du har smort. Herodes och Pontius Pilatus, hedningarna och Israels folk, alla har de gjort vad din makt och ditt beslut hade förutbestämt. Se nu hur de hotar oss, Herre, och ge dina tjänare frimodighet att förkunna ditt ord. Sträck ut din hand och bota de sjuka, låt tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn.«

När de hade slutat be, skakade marken där de var samlade, och alla fylldes av den helige Ande och förkunnade frimodigt Guds ord.

Responsoriepsalm Ps 2:1–9 (R. jfr 12d)

R. Saliga alla de som förtröstar på Herren
eller: Halleluja.

Varför larmar hedningarna,
varför smider folken fåfänga planer?
Jordens kungar gör sig redo,
furstarna gaddar sig samman
mot Herren och hans smorde:
»Låt oss slita sönder deras bojor
och kasta av oss deras band.« R.

Han som bor i himmelen ler åt dem,
Herren ser på dem med förakt.
Han talar till dem i sin vrede
och förskräcker dem i sin förgrymmelse:
»Jag själv har insatt min konung
på Sion, mitt heliga berg.« R.

Jag vill kungöra hans beslut:

Herren sade till mig: »Du är min son,
jag har fött dig i dag.
Begär av mig, så skall jag ge dig folken till arvedel
och jordens ändar till egendom.
Du skall slå dem med järnspira,
som lerkärl skall du krossa dem.« R.

Halleluja Kol 3:1

V. Om ni har uppstått med Kristus,
sträva då efter det som finns där uppe
där Kristus sitter på Guds högra sida.

Evangelium Joh 3:1-8

Bland fariseerna fanns en man som hette Nikodemos och var medlem av judarnas råd. Han kom till Jesus en natt och sade: »Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare. Ingen kan göra sådana tecken som du utan att Gud är med honom.« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.« Nikodemos svarade: »Hur kan någon födas när han är gammal? Han kan väl inte komma in i moderlivet och födas en gång till?« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike. Det som har fötts av kött är kött, och det som har fötts av ande är ande. Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.«

TISDAG DEN 14 APRIL

Läsning Apg 4:32-37

Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt. Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått, och de fick alla riklig del av Guds nåd. Ingen av dem led någon nöd. De som ägde jord eller hus sålde sin egendom och kom med köpesumman och lade ner den vid apostlarnas fötter, och man delade ut åt var och en efter hans behov. Josef, en levit från Cypern som apostlarna kallade Barnabas, det vill säga Tröstens son, sålde också han en åker han ägde och kom och lade ner pengarna framför apostlarna.

Responsoriepsalm Ps 93:1-2, 5 (R. 1ab)

R. Herren är nu konung, har klätt sig i härlighet *eller* Halleluja.

Herren är nu konung.
Han har klätt sig i härlighet,

Herren har rustat sig i makt.
Därför står jordkretsen fast,
den skall aldrig vackla. R.

Din tron står fast sedan begynnelsen,
du är från evighet.
Heltigenom tillförlitliga är dina vittnesbörd,
Herre, helighet anstår ditt hus för evigt. R.

Halleluja Jfr Joh 3:15

V. Människosonen måste upphöjas,
för att var och en som tror på honom
skall ha evigt liv.

Evangelium Joh 3:7b-15

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.« Nikodemos frågade: »Hur är detta möjligt?« Jesus svarade: »Du skall vara lärare för Israel och förstår inte det! Sannerligen, jag säger dig: det vi vet förkunnar vi, och det vi har sett vittnar vi om, men ni tar inte emot vårt vittnesbörd. Om ni inte tror när jag talar till er om det jordiska, hur skall ni då kunna tro när jag talar till er om det himmelska?

Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.«

ONSDAG DEN 15 APRIL

Läsning Apg 5:17-26

Översteprästen och alla hans närmaste män, det vill säga saddukeernas parti, ingrep mot apostlarna och satte dem i stadshäktet. Men på natten öppnade en ängel från Herren fängelsets dörrar och förde ut apostlarna och sade: »Gå och ställ er i templet och låt folket höra allt om detta nya liv.« De lydde och gick tidigt på morgonen till templet och undervisade. När översteprästen och hans närmaste män kom dit, kallade de samman rådet, alltså hela den beslutande församlingen i Israel, och skickade sedan bud till fängelset för att hämta apostlarna. Men när tjänarna kom dit kunde de inte finna dem där, utan vände tillbaka och rapporterade: »Vi såg att fängelset var ordentligt låst och att vakterna stod vid sina dörrar, men när vi öppnade fann vi ingen där inne.« När tempelkommendanten och översteprästerna fick höra detta, kunde de inte begripa vad som hade hänt med fångarna. Men så kom någon och talade om för dem att männen som de hade satt i fängelse nu stod i templet och undervisade folket. Då gick kommendanten och tjänarna bort och

hämtade dem, men utan att bruka våld, eftersom de var rädda för att bli stenade av folket.

Responsoriepsalm Ps 34:2-9 (R. jfr 7)

R. Den betryckte ropade, och Herren hörde honom *eller* Halleluja.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade,
och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den som tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium Joh 3:16-21

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds ende sons namn. Och detta är domen, att när ljuset kom in i världen, då älskade människorna mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar var onda. Den som gör det onda avskyr ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som handlar efter sanningen, han kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att han gör vad Gud vill.«

TORSDAG DEN 16 APRIL

Läsning Apg 5:27–33

När tempelkommendanten och hans män kom tillbaka med apostlarna, förde de in dem till rådet, och översteprästen började förhöra dem: »Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet, och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill göra oss ansvariga för den där mannens blod.« Petrus och apostlarna svarade: »Man måste lyda Gud mer än människor. Våra fäders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade. Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder. Om allt detta kan vi vittna, och likaså den helige Ande som Gud har gett åt dem som lyder honom.« Rådsmedlemmarna blev ursinniga och talade om att döda dem.

Responsoriepsalm Ps 34:2, 9, 17–20 (R. jfr 7)

R. Den betryckte ropade, och Herren hörde honom *eller* Halleluja.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den som tar sin tillflykt till honom. R.

Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden.
Herren hör när de rättfärdiga ropar
och räddar dem ur all deras nöd. R.

Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande.
Den rättfärdige måste lida mycket,
men Herren räddar honom ur allt. R.

Halleluja Joh 20:29

V. Tomas, du tror därför att du har sett mig.
Saliga de som inte har sett
men ändå tror, säger Herren.

Evangelium Joh 3:31–36

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Den som kommer ovanifrån står över alla. Den som kommer från jorden tillhör jorden och talar jordiskt. Den som kommer från himlen vittnar om vad han har sett och hört, och ingen tar emot hans vittnesbörd. Den som tar emot hans vittnesbörd erkänner därmed att det Gud säger är sant. Ty

den som Gud har sänt talar Guds ord; Gud ger Anden utan att mäta. Fadern älskar Sonen och har lagt allt i hans hand. Den som tror på Sonen har evigt liv. Men den som vägrar att tro på Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom.«

FREDAG DEN 17 APRIL

Läsning Apg 5:34–42

En av fariseerna i rådet som hette Gamaliel, en laglärare som var högt aktad av hela folket, reste sig och sade till om att apostlarna skulle föras ut ett tag. Sedan fortsatte han: »Israeliter, tänk er för innan ni gör något med de här männen. För inte så länge sedan uppträdde Teudas och gav sig ut för att vara något, och han fick säkert fyrahundra anhängare. Men han dödades, och hela skaran som hade följt honom upplöstes och försvann. Efter honom, medan skattskrivningen pågick, kom Judas från Galileen och lyckades dra med sig många människor. Men också han miste livet, och hela skaran som hade följt honom skingrades. Därför säger jag er nu: lämna de här männen i fred och låt dem gå. Om detta är människors påfund och verk försvinner det av sig självt. Men är det från Gud, då kan ni inte krossa dem. Det kan visa sig att ni kämpar mot Gud själv.«

De följde hans råd och kallade in apostlarna, förbjöd dem att tala i Jesu namn och släppte dem, sedan de låtit prygla dem. Apostlarna lämnade rådet, glada över att de befunnits värdiga att förnedras för Namnets skull. De fortsatte dag efter dag med att undervisa i templet och hemma och förkunna budskapet att Jesus är Messias.

Responsoriepsalm Ps 27:1, 4, 13–14 (R. jfr 4)

R. Ett har jag begärt av Herren: att få bo i hans hus *eller* Halleluja.

Herren är mitt ljus och min frälsning,
för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt livs värn,
för vem skulle jag rädas? R.

Ett har jag begärt av Herren,
därefter traktar jag:
att få bo i Herrens hus så länge jag lever. R.

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R.

Halleluja Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium Joh 6:1-15

Vid den tiden for Jesus över till andra sidan av Galileiska sjön, eller Tiberiassjön. Mycket folk följde efter, därför att de såg de tecken han gjorde genom att bota de sjuka. Och Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar. Det var strax före judarnas påskhögtid.

När Jesus lyfte blicken och såg att så mycket folk var på väg till honom, sade han till Filippus: »Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta?» Det sade han för att pröva Filippus, själv visste han vad han skulle göra. Filippus svarade: »Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de skall få en bit var.« En av lärjungarna, Simon Petrus bror Andreas, sade: »Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad förslår det till så många?» Jesus sade: »Låt folket slå sig ner.« Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män. Jesus tog brödet, tackade Gud och delade ut åt dem som låg där, och likaså av fiskarna så mycket de ville ha. När de hade ätit sig mätta, sade han till lärjungarna: »Samla ihop bitarna som har blivit över, så att ingenting förfars.« De samlade ihop dem och fyllde tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som hade blivit över när de ätit.

Då människorna såg vilket tecken han hade gjort, sade de: »Detta måste vara Profeten som skall komma hit till världen.« Men Jesus, som förstod att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till kung, drog sig undan till berget igen, i ensamhet.

LÖRDAG DEN 18 APRIL

Läsning Apg 6:1-7

Vid denna tid, då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen. De tolv kallade samman alla lärjungarna och sade: »Det är inte riktigt att vi skall försumma Guds ord för att ordna med måltider. Nej, bröder, välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet, så sätter vi dem till sådana uppgifter. Då kan vi själva ägna oss helt åt bön och åt ordets tjänst.« Alla de församlade gillade förslaget och de valde Stefanos, en man fylld av tro och helig ande, Filippus, Prochoros, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaos, en proselyt från Antiochia, och förde dem fram till apostlarna, som bad en bön och lade sina händer på dem.

Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Även en stor mängd präster började omfatta tron.

Responsoriepsalm Ps 33:1-2, 4-5, 18-19 (R. 22a)

R. Herre, låt din nåd vara över oss *eller* Halleluja.

Jubla i Herren, ni rättfärdiga,
lovsång anstår hans trogna.
Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa. R.

Ty Herrens ord är rätt,
och allt vad han gör är gjort i trofasthet.
Han älskar rättfärdighet och rätt,
jorden är full av Herrens nåd. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Halleluja

V. Kristus är uppstånden, han som skapat allt
och förbarmat sig över alla människor.

Evangelium Joh 6:16–21

När det hade blivit kväll, gick Jesu lärjungar ner till sjön och steg i en båt för att ta sig över till Kafarnaum på andra sidan. Det var redan mörkt, och Jesus hade ännu inte kommit tillbaka. Det blåste hårt och vågorna gick höga. När de hade rott en halvmil, fick de se Jesus komma gående på sjön och närma sig båten. De blev rädda, men han sade till dem: »Det är jag, var inte rädda.» Då ville de ta med honom i båten, och med ens var den framme vid stranden dit de var på väg.

TREDJE PÅSKSÖNDAGEN DEN 19 APRIL

Första läsningen Apg 2:14a, 22–33

Petrus tog till orda och talade till dem som var i Jerusalem: »Israeliter, lyssna på mina ord: Jesus från Nasaret, en man vars uppdrag Gud bekräftade inför er genom att låta honom utföra kraftgärningar och under och tecken mitt ibland er, som ni själva vet, han utlämnades efter Guds beslut och plan, och ni lät laglösa spika fast och döda honom. Men Gud löste honom ur dödens vånda och lät honom uppstå, eftersom det inte var möjligt att döden skulle få behålla honom i sitt grepp. Ty David säger om honom:

*Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han står vid min sida för att jag inte skall vackla.
Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,
ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.
Ty du skall inte lämna min själ i dödsriket*

*eller låta din helige möta förgängelsen.
Du har visat mig livets vägar.
Du skall uppfylla mig med glädje
när jag får se ditt ansikte.*

Mina bröder, jag kan lugnt säga till er att vår stamfar David är död och begravnen, hans grav finns här än i dag. Nu var han ju profet och visste att Gud med ed hade lovat honom att sätta en ättling till honom på hans tron. Därför var det Messias uppståndelse han förutsade med orden: *Han lämnades inte i dödsriket, och hans kropp mötte inte förgängelsen.* Denne, nämligen Jesus, har Gud låtit uppstå, och vi kan alla vittna om det. Gud har upphöjt honom med sin högra hand, och sedan han enligt löftet tagit emot den helige Ande av Fadern har han nu utgjutit den, så som ni här ser och hör.«

Responsoriepsalm Ps 16:1-2a, 5, 7-11 (R. 11a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 615. När den läses används följande text:

R. Herre, du visar mig vägen till liv
eller: Halleluja.

Skydda mig, Gud, jag flyr till dig.
Jag säger till Herren: Min härskare,
mitt högsta goda är du.
Herren är min andel, min bågare.
Du bestämmer mitt öde. R.

Jag vill prisa Herren, han ger mig råd,
mitt inre förmanar mig om natten.
Jag har alltid Herren inför mig,
när han står vid min sida vacklar jag inte. R.

Därför gläds mitt hjärta och jublar,
min kropp är i trygghet,
ty du lämnar mig inte åt dödsriket,
du låter inte din trogne se graven. R.

Du visar mig vägen till liv,
hos dig finns glädjens fullhet,
ständig ljuvlighet i din högra hand. R.

Andra läsningen 1 Pet 1:17-21

Om ni säger Fader när ni åkallar honom som dömer var och en efter hans gärningar utan hänsyn till person, lev då i gudsfruktan under den tid ni vistas här. Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes från det

meningslösa liv som ni övertagit från era fäder. Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod. Han var utsedd redan före världens skapelse men trädde fram först nu vid tidens slut, för er skull som tror. Genom honom tror ni på Gud, som har uppväckt honom från de döda och förhärligat honom, så att ni i er tro också kan hoppas på Gud.

Halleluja Jfr Luk 24:32

V. Herre Jesus, öppna skrifterna för oss;
gör våra hjärtan brinnande när du talar till oss.

Evangelium Luk 24:13–35

Vid den tiden var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade: »Vad är det ni går här och talar med varandra om?« De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: »Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar.« – »Vad har hänt?« frågade han. De svarade: »Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte.« Då sade han: »Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?« Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: »Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut.« Då följde han med in och stannade hos dem. När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: »Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?«

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: »Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.« Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.